

OLIMPIADA INTERNAȚIONALĂ DE LECTURĂ

3 septembrie 2016

Nivelul 3 – clasele a IX-a și a X-a

Înainte de a răspunde la cerințele formulate, citește cu atenție următoarele precizări:

- Toate subiectele sunt obligatorii.
- În cazul subiectelor care presupun încadrarea într-o limită de rânduri, vei numerota fiecare rând pe care îl vei scrie.
- În cazul cerințelor în care limita maximă de rânduri este precizată, nu se vor lua în considerare rândurile excedentare.
- Timpul de lucru este de 3 ore.

Citește cu atenție fiecare text de la cele trei subiecte, apoi cerințele și răspunde la fiecare dintre acestea.

SUBIECTUL I

30 de puncte

AVENTURA

de Cesare Pavese

Sandra și-a petrecut dimineața fără să se îndepărteze de gară. Intrase pe un bulevard cu mulți copaci care păreau buchete de flori și mergea uitându-se la vitrine, oprindu-se, uneori învârtindu-se pe loc. Apoi a observat că pe bulevard casele erau din ce în ce mai joase, că cerul acolo în fund era gol, că bulevardul se termina cu un fel de cotitură, ca un salt în aer. Atunci s-a oprit și și-a rotit, nehotărâtă, privirea de la o vitrină cu fructe la copaci, la ferestrele înalte.

Acolo era marea: Sandra a inspirat aerul și a simțit doar mirosul dulce de tot al florilor. Atunci s-a întors înapoi căutând cafeneaua aceea pe care o mai văzuse. I s-a părut că nu o mai recunoaște, i-a fost aproape necaz de asta, dar pe urmă a revăzut măsuțele de răchită ascunse de coloana unui portic, risipite în umbră. Unii se și așezaseră la măsuțele acelea cu fețe distrase și mâinile împreunate; femeii nu erau. Sandra a intrat fără să-i privească. În timp ce-și bea laptele în bar, și băiatul nu-i dădea nicio atenție, s-a gândit ce viață putea să fie aia, ani și ani de zile, la câțiva pași de plajă.

Cu băiatul a vorbit îndată ce i-a prins privirea. A cerut să-i explice unde era piețișoara, dar s-a întâmplat ca el să n-o înțeleagă și s-a bâlbâit puțin, ca toți tinerii de pe lumea asta. Atunci Sandra s-a hotărât și i-a arătat adresa de la sfârșitul scrisorii și a trebuit să-i explice că era o casă de închiriat în timpul sezonului și să-i spună numele proprietarilor. Băiatul a însoțit-o printre mese până în prag și i-a explicat cu multe gesturi: acum glumea. Sandra a plecat indispusă.

Piețișoara era la doi pași de gară și a ajuns până la ea pe o străduță cu trepte de piatră. Sandra încerca să spere că încăperile vor fi cel puțin destul de înalte ca să poată privi peste casele intercalate și să zărească marea. Numai cu această condiție renunța la terasa stâncilor ce dădea spre mare. În piețișoara pustie a privit în jurul ei: era un pătrat de cer dulce, cu nori albi ce veneau dinspre mare. Una dintre case era străjuită de un zid mic, iar Sandra și-a amintit că în scrisoare era vorba de un parter cu grădină; deci niciun fel de vedere la mare, niciun fel de camere însoțite. Sandra s-a oprit în fața ferestrelor cu zăbrele de la parter, prea dezamăgită și otrăvită ca să se mai lase cuprinsă de deprimare, prea departe de casă. Își ridicase privirea spre balconul primului etaj, unde a ieșit o femeie grasă ca să întindă rufe. Merita să trăiești la mare ca să fii atât de murdară și de grasă.

Atunci s-a prefăcut că se plimbă și a traversat piețișoara. Era inegal pietruită și în ea dădea o străduță mai îngustă. Când a ajuns în dreptul ei, Sandra a ridicat capul pentru că a auzit de sus o voce răgușită și că s-a mișcat ceva și, în fața ei, a răpăit un val de apă. N-a mai avut timp să-i blesteme pentru că la capătul străduței a zărit, luminoasă și îndepărtată, fâșia celestă de mare.

Au ajuns până la ea, violente și alte voci din piețișoară și s-a auzit din nou cea răgușită; Sandra a intrat pe străduță și a înțeles că la ea strigau, dar nu s-a întors. A coborât privind țintă la orizontul nedefinit, lăsându-se în voia plăcerii de a umbla. A traversat o șosea asfaltată și a ajuns în fața plajei.

Sanda era disperată pentru că, acum după ce piețișoara îi plăcuse într-un fel, nu mai reușea să-și învingă indignarea față de zarva și de mojicia cu apa. Când hotărâseră acasă ca ea să ia trenul și să vină singură să trateze închirierea casei, Tonino spusese: „Dacă ajunge fără să pățească ceva”. Dar trebuia să ajungă. Sandra a privit marea, a privit plaja încă pustie.

Pe stradă treceau oameni, se așezau pe bancă, unii erau așezați la măsuțe sub pomi. Stăteau la soarele dimineții; nu se scălda încă nimeni. Sandra privea marea fără s-o vadă, când a auzit un pas lângă ea. A simțit cum o apucă cineva de braț și nu s-a mirat: s-a întors agale, desprinzându-se. Era un băiat ce părea un înotător, cu umerii goi și bronzați, care zâmbea de parcă s-ar fi jucat.

— Ai fugit, a spus.

— Și ce-i cu asta? a replicat Sandra ostilă, și întorcându-și fața și cotul de la el, a cuprins cu ochii cerul limpede, fluturarea unui cearșaf la o fereastră, profilul unui promontoriu din spatele unei coaste. A simțit vântul trecându-i peste gât și ochii i s-au umplut de lacrimi. I-a încordat ca să și le stăpânească, dar una, proastă și caldă, i s-a prelins pe obraz. Celălalt n-a clipit. O privea cu viclenie.

— Te-am strigat, i-a spus, nu ne-ai auzit.

Sandra a deschis din nou ochii, roșie de furie. Tânărul nu râdea: mâna cu care el o apucase de cot era încă întinsă spre ea; vântul îi flutura părul. Sandra n-a răspuns: nu era stăpână pe vocea ei. S-au privit puțină vreme, față în față, apoi el a luat-o din nou de braț – atingând-o ușor – și s-a îndreptat spre capătul străduței, ca unul care se mișcă din loc ca să poată vorbi mai în voie. Sandra a pornit odată cu el.

Tânărul i-a spus că întâmplarea cu ligheanul fusese o grosolănie ne semnificativă: oameni de nimic de pe stradă care nu știau ce înseamnă curățenia și civilizația, și nici că trecea ea tocmai atunci. La un moment dat, Sandra a spus:

— Încetează. Ce-ți pasă dumitale de toate astea?

Celălalt a rămas uimit. Atunci Sandra a zâmbit și l-a întrebat dacă locuia în piețișoară.

— Dacă te plictisesc, plec, a spus celălalt, încet. Dar de ce plângi dumneata?

Sandra și-a atins obrazul numaidecât și a spus:

— Nu!

— Mai înainte, a explicat tânărul. Adineaori te-am văzut plângând. Ai vreun necaz?

Atunci Sandra probabil că zâmbise și s-a strâmbat, și la sfârșit a spus:

— Sunt o proastă.

— Pe mine mă cheamă Nanni, a spus celălalt, simplu.

Au rămas o clipă la capătul străzii, lucru care le justifica discuția, dar Sandra s-a întors imediat spre mare, și au vorbit despre ea. Când și-au întins mâna, Sandra nu i-a spus numele și s-a îndepărtat fără să se întoarcă, mulțumită că fusese spirituală. A coborât pe o potecă până la plajă și a început să privească apa care i se înpuma la picioare și de data asta a respirat aerul sărat. Era singură pe plaja lungă, stând dreaptă în fața mării, cu bărbia în vânt. Dacă acel Nanni rămăsese printre palmierii de pe bulevard, acum era el cel care râdea de ea.

Sandra a urcat din nou pe șosea după ce mersese până departe de barăci, unde nisipul se pierdea în albia unui torent. S-a întors din nou pe bulevard, uitându-se la vilele cu frumoasele lor grădini înflorite, care aveau să rămână înflorite până în august. În august frunzele aveau să dispară cu totul, lăsând florile parfumate mănunchi, flori peste flori. Când a ajuns la capătul străzii, l-a revăzut pe Nanni acela.

Stătea nemișcat și se uita în sus.

— Caut o casă cu chirie, a spus Sandra.

Băiatul nici măcar de data aceasta n-a glumit. A strâns buzele și a spus:

— E greu.

— Cum, greu? a exclamat Sandra; am deja scrisoarea.

— Ești singură? a întrebat Nanni.

— Acum, da. O să vin din nou cu mama, în august.

Nanni a zâmbit mulțumit, fără nicio intenție. Era atât de înalt încât stătea ușor aplecat, și vântul îi răsflora părul.

— Nu ești căsătorită?

— Am nouăsprezece ani, a bombănit Sandra.

Atunci Nanni i-a spus că, dacă n-ar fi fost deja în tratative, el ar fi putut să-i arate câteva vile, pentru că îi cunoștea pe îngrijitori și pe câțiva dintre proprietari. Sandra s-a uitat neîncredătoare la el, și la zâmbetul lui a răspuns că nu era obligată cu nimic și puteau să viziteze toate casele de închiriat pe care le credea de cuviință. Dar vilele erau un lux prea mare pentru ea. Nanni a ridicat din nou din umeri și a lăsat-o să treacă.

Au vizitat două. Prima era o căsuță drăguță printre coroane de magnolie; dar femeia care avea cheile nu era de găsit și s-au mulțumit să iscodească prin ferestre și au vorbit despre proprietar care locuia în America. Nu erau lucruri de discutat de către cineva care voia să închirieze o vilă. Atunci Sandra s-a uitat la mâinile lui Nanni și l-a întrebat de meserie are.

— Când trăiam în America eram un docher, a spus Nanni râzând.

— Și acum?

Acum, când era liber, era chelner. Sandra a tăcut și a fost mulțumită.

Cealaltă vilă dădea spre mare. Avea o terasă pe care puteai să ieși la aer și o grădină cu oleandri și pietriș. Portița întredeschisă a speriat-o pe Sandra, dar Nanni a luat-o de braț și a făcut-o să intre. Au găsit un bătrân grădinar aplecat sub o pălărioară, care a măsurat-o pe Sandra cu ochii lui roșii și apoi i-a spus lui Nanni că vila era de vânzare și că trebuia să vorbească cu alții, nu cu el. Nanni a glumit puțin și a obținut cheile spunându-i Sandrei „doamnă”. Grădinarul a venit aproape până în prag și le-a strigat din urmă să nu lase ferestrele deschise.

Desigur, nu era parterul din piețișoară. În zăpușeala netulburată din vestibulul închis, Sandra s-a gândit că era singură cu un bărbat și afară era soare, dar că Nanni acesta era un puști. N-o întrebese măcar cum o cheamă. „Speră cel mult un bacșiș”, și-a spus. S-au învârtit prin încăperile cu toată mobila acoperită; și ferestrele mari, picioarele lucioase ale unui pian, lampadarele au supărat-o; atât de bogată și de realizată era viața pe care o evocau.

— E chiar frumos.

Nanni, fără să facă zgomot cu pantofii lui de sfoară, deschidea și închidea ferestre. La etajul întâi au ieșit pe balcon din încăperea numai geamuri de sus până jos. Sandra a privit cu nesaț grădina, bulevardul de unde rumoarea trecătorilor ajungea atenuată până la ei, și marea, splendida mare deschisă și albastră, mai înaltă – cum părea celui care sta pe balcon.

— Uite, mă supără, a bombănit Sandra, că există oameni atât de fericiți.

Nanni, sprijinit de balustradă, a privit-o taciturn pe sub gene, cu ochii limpezi.

— Aici te simți bine, a spus.

În vreme ce intrau în casă și el închidea geamurile, a întrebat-o pe neașteptate:

— Cum trebuie să-ți spun?

Sandra s-a oprit pe prima treaptă, l-a așteptat și i-a spus. Atunci Nanni a venit lângă ea și, în timp ce coborau, a sărutat-o ușor pe păr.

La capătul scării, Sandra voia să-l întrebe: „De ce m-ai sărutat?”; a spus însă în schimb:

— E târziu, încă nu am văzut casa pe care o închiriez. Asta nu e de noi.

Dar era furioasă că nu știe să spună altceva, și Nanni tăcea, cu mâinile lui mari ce-i atârnau liniștite. Pe pragul vestibulului întredeschis perdeaua de soare care pătrundea de afară a oprit-o. Nanni s-a întors liniștit ca s-o aștepte. Cu inima zbuciumată, Sandra voia să plângă, să strige, pentru că acum avea să revadă plaja, oamenii, pentru că și Nanni se transforma într-un străin, ca vila, ca marea, ca dimineața stupidă. „Știe că mă numesc Sandra, și-a spus. De ce nu vorbește, de ce?”

Apoi s-a trezit în brațele lui Nanni, și i-a simțit mușchii pe umeri, și în loc să plângă sau să se revolte, a ridicat ochii și l-a privit.

Când Sandra s-a întors din baie în vestibul, Nanni i-a spus:

— În dimineața asta ai mai plâns deja de două ori.

Sandra s-a oprit în prag și abia a zâmbit. Tocmai își spunea „Poate că e proprietarul vilei” și-a râs de ea însăși. Nanni era în picioare în fâșia de soare și fuma o țigară în fasciculul razei, spiralele de fum păreau de mătase, venatura unui lemn prețios. Nanni o privea cu un zâmbet sigur. Sandra a ezitat din nou să vorbească. Se temea că mai are în voce acea răgușeală, acea sfâșiere.

Nanni a terminat de fumat țigara și a aruncat-o prin crăpătură. Cu mișcarea pe care a făcut-o, a tulburat întreg peretele luminos, și Sandra cu pașii iuți a ajuns până la ușa.

— Vrei să plecăm? i-a șoptit peste umăr.

Nanni a încuviințat fără să vorbească și a deschis ușa. A lăsat-o pe Sandra să iasă și apoi a încuiat. În timp ce Nanni învârtea cheia, Sandra a simțit, ca pe un brânci, nevoia să alerge, să fugă, să nu-l mai vadă niciodată. I-a spus în schimb cu o voce mândră:

— Dacă aș fugi, ai spune că sunt o proastă.

Atunci Nanni a privit-o surprins.

Au traversat împreună pietrișul ce scârțâia, și Sandra l-a întrebat dacă își înghițise limba. Nanni a spus că acum trebuia să mănânce.

— Nu mi-e foame, a spus Sandra. Nu mi-e foame și trebuie să ne despărțim.

S-au așezat, tăcuți, pe o bancă.

— Înțelegi, i-a spus Sandra. Trebuie să mă lași singură. Apoi am treburi. O să ne vedem mai târziu.

Nanni s-a resemnat, dar a voit o întâlnire precisă. Pe banca aceea, la patru.

— Acum, du-te. Lasă-mă singură.

Sandra a rămas pe bancă, pentru că bulevardul era pustiu. Nu-i era foame. Nu voia nimic. Aerul pur și marea aproape invizibilă în soare nu spuneau nimic. Totul exista ca mai înainte, ca și ea. Nu-i venea deloc să plângă. Ar fi plâns dacă cineva ar fi venit s-o consoleze. Nu era în stare să se hotărăscă dacă să ia numaidecât trenul. Îi părea rău să părăsească marea. Îi părea rău să-l înșele pe Nanni. Dar știa sigur că nu o să se mai întoarcă niciodată aici ca să se scalde.

Atunci s-a ridicat și a căutat capătul străduței și a început să urce cu un pas care i s-a părut neverosimil, atât de degajat și sigur era. I-a venit să zâmbească. Când a ieșit din piațetă, și-a amintit de lighean și a ridicat ochii. Totul era liniștit în soarele nemișcat: acolo sus flutura un cearșaf întins de-a curmezișul străzii. Atunci s-a dus spre casa cu balcon, și a mers pe lângă zidul cel mic, de unde, când s-a întors spre străduță, a revăzut o fâșie aeriană de mare. Totul era la fel.

Proprietăreașă grasă de dimineață a ieșit pe balcon după ce Sandra a bătut la ușa întredeschisă. Mai avea baticul pe cap, dar de data asta, când s-a aplecat ca să-i vorbească, Sandrei i s-a părut, după vorbă, o femeie bună. Sandra a fluturat scrisoarea, și femeia i-a spus c-o să coboare. Puțin după aceea s-a auzit un bocănit pe scara interioară.

După ce-au trecut prin cele trei camere înguste și întunecoase, bătrâna alerga înaintea ei, deschizând obloane și îndreptând tablouri, pe etajere era hârtie ornamentală, s-au oprit în grădina plină de mă răcini, vorbind despre înlesniri și despre vecini.

— Asta, în primul rând, e o casă cinstită, spunea bătrâna cea grasă. Aici nu mai e nimeni decât Nanni al meu.

Au tăcut la numele lui Nanni, iar Sandra s-a mirat că nu simte cum se înroșește. Știa că trebuie să i se întâmple.

— Acum e sus și mănâncă o salată, atât. Dorești și dumneata?

Sandra i-a mulțumit femeii și i-a spus că trebuie să se grăbească.

— Ia măcar câteva piersici. Așteaptă.

Sandra a văzut-o cum aleargă spre ușa camerelor și a urmat-o fără să spună nimic până la capătul scării. Bătrâna s-a prins gâfâind de balustradă și a început să urce.

— O să le împachetez în ceva. Așteaptă.

Sandra s-a uitat după ea până când a dispărut la cotitura palierului, apoi a împins ușa ușor și a ieșit. A traversat piețișoara cu inima bătându-i nebunește. Când a ajuns la străduță a început să fugă și nu s-a oprit decât în pragul gării.

Traducere din limba italiană de Mara Chirițescu

A. (4 puncte: 1 puncte pentru fiecare răspuns corect)

Scrie, pe foaia de concurs, litera corespunzătoare răspunsului corect.

1. Sandra intră în cafenea:

- a. dimineața.
- b. la prânz.
- c. după-masa.
- d. seara.

2. Intenția Sandrei este:

- a. de a cumpăra o casă.
- b. de a găsi o vilă.
- c. de a închiria o casă.
- d. de a negocia o casă.

3. În august, grădinile vilelor:

- a. vor fi deprimante.
- b. vor fi dominate de flori.
- c. vor fi pline de mărăcini.
- d. vor fi veștede.

4. Casa lui Nanni este situată:

- a. pe bulevard.
- b. pe malul mării.
- c. în piețișoară.
- d. lângă vila vizitată.

B. (4 puncte: 0,5 p. pentru fiecare idee plasată corect)

Stabilește ordinea din text a următoarelor idei, apoi notează pe foaia de concurs doar cifrele corespunzătoare acestora, într-o casetă similară celei de mai jos:

--	--	--	--	--	--	--	--

- 1. Sandra admiră vilele cu grădini înflorite.
- 2. Sandra aleargă spre gară.
- 3. Sandra este abordată de Nanni.
- 4. Sandra ignoră strigătele dinspre piețișoară.
- 5. Sandra îi cere lui Nanni să o lase singură.
- 6. Sandra stă de vorbă cu băiatul din bar.
- 7. Sandra stă de vorbă cu proprietăreasa.
- 8. Sandra și Nanni vizitează o vilă.

C. (12 puncte: 3 puncte pentru răspunsul corect la fiecare dintre cerințe)

Răspunde, pe foaia de concurs, formulând enunțuri, la fiecare dintre următoarele cerințe:

- 1. Precizează motivul pentru care Sandra nu a reacționat la incidentul cu ligheanul cu apă.
 - 2. Explică din ce cauză Sandra este deranjată de ferestrele mari ale vilei, de picioarele lucioase ale pianului și de lampadare.
 - 3. Ilustrează, valorificând textul dat, o trăsătură morală a lui Nanni.
 - 4. În text există următoarele secvențe:
 - a. „Își ridicase privirea spre balconul primului etaj, unde a ieșit o femeie grasă ca să întindă rufe. Merita să trăiești la mare ca să fii atât de murdară și de grasă.”
 - b. „Proprietăreasa grasă de dimineață a ieșit pe balcon după ce Sandra a bătut la ușa întredeschisă. Mai avea baticul pe cap, dar de data asta, când s-a aplecat ca să-i vorbească, Sandrei i s-a părut, după vorbă, o femeie bună.”
- Prezintă, în cel mult 10 rânduri, atitudinea manifestată de Sandra în fiecare dintre cele două secvențe.

D. (10 puncte)

Imaginează-ți că ești Sandra, personajul principal din povestirea *Aventura* de Cesare Pavese. Redactează o notă de jurnal de cel mult 20 de rânduri, alcătuită din trei paragrafe, care să facă referire la experiența trăită la mare. În primul paragraf vei reface contextul, în al doilea paragraf vei evidenția trăirile/emoțiile/sentimentele pe care ți le-a provocat întâmplarea, iar în cel de-al treilea îți vei justifica fuga.

Notă

Data redactării jurnalului este 1 iulie 2016.

SUBIECTUL al II-lea

20 de puncte

CUM SE JOACĂ POKEMON GO

În momentul în care intri prima dată în joc ești pus să îți faci un cont. Acolo se va salva tot progresul tău, astfel încât dacă vei vrea să te joci și pe alt dispozitiv, vei putea face asta fără să pierzi tot progresul. După această etapă îți vei putea personaliza avatarul. Nu ai foarte multe opțiuni la dispoziție, dar vei putea schimba culoarea pielii, a părului și a ochilor și vei putea alege din câteva ținute, pentru a te deosebi de alți jucători.

După partea de personalizare, poți începe să joci. Vei primi un scurt instructaj de la profesorul Willow, după care te vei trezi în joc, cu personajul situat în mijlocul unei hărți. Acea hartă nu este una fictivă, ci chiar harta cu zona în care te afli în acel moment. Pokemon Go se folosește de API-ul Google și de GPS pentru a te transpune în joc. Inițial vei avea de ales între Charmander, Squirtle și Bulbasaur, dar dacă vrei să începi jocul cu Pikachu, poți face asta mulțumită unui truc.

Cum prinzi pokemoni în Pokemon Go? Destul de simplu: odată ce un monstru a apărut pe hartă, lângă tine, apeși cu degetul pe el, după care va apărea un modul special de capturare. Mulțumită modulului de realitate augmentată, vei putea vedea creatura prin lentila camerei. Cu toate că acest mod este foarte distractiv, ai posibilitatea de a-l închide în cazul în care vrei mai multă acuratețe (pokemonul nu se va mișca pe ecran, ci va rămâne fix, pe grafica jocului). Vei observa o *pokeminge* în partea de jos a ecranului și, pentru a captura monstrul, va trebui doar să o glisezi înspre el, aruncând-o. Pentru a-ți asigura reușita, cel mai bine este să îi apăsăm pe minge până când cercul din jurul pokemonului devine mai mic. Culoarea cercului variază în funcție de puterea fiecărui monstru (cei cu verde sunt foarte ușor de capturat, cei cu galben s-ar putea să-ți scape din bilă, iar cei cu roșu trebuie capturați fie în bile speciale, fie calmați cu ajutorul unor fructe). Odată capturat, pokemonul va apărea în *pokedex*, dar și într-un inventar în care vei putea să-i vezi abilitățile și statisticile legate de viață și de putere.

De fiecare dată când capturezi pokemoni sau îi faci să evolueze, primești experiență și crești în nivel. Pe măsură ce înaintezi, pokemonii pe care îi vei descoperi vor deveni variați și mai puternici și vei avea acces la diverse echipamente mai avansate. În plus, odată ajuns la nivelul cinci, te vei putea alătura unei echipe (Galbenă, Roșie sau Albastră) și vei putea începe să te lupți cu alți jucători, în sălile de antrenament (*Gym*). Aceste săli sunt controlate de inamici și va trebui să alegi pokemoni pe care să îi arunci în bătălie cu cei lăsați să vegheze asupra locului. Dacă reușești să bați toți pokemonii de la o sală de antrenament și să îi scazi reputația suficient, o vei controla tu.

(<http://playtech.ro>, text adaptat)

A. (10 puncte: 2 puncte pentru fiecare răspuns corect)

Formulează, sub formă de enunțuri, răspunsuri la fiecare dintre următoarele cerințe, prin valorificarea textului citat:

1. Precizează unde se va salva progresul celui care joacă Pokemon Go.
2. Numește două opțiuni de personalizare a avatarului, pe care le are la dispoziție cel care joacă Pokemon Go.
3. Menționează rolul pokemingii.
4. Explică modul în care jucătorul poate ajunge să controleze o sală de antrenament.
5. Prezintă utilitatea cromaticii cercului din jurul pokemonului.

B. (10 puncte)

Crezi că în absența unor astfel de texte informative cei care joacă Pokemon Go ar avea dificultăți în a înțelege principiile acestuia? Motivează-ți răspunsul, într-un text de cel mult 15 rânduri.

SUBIECTUL al III-lea**10 puncte****Privește cu atenție imaginea de mai jos.**

1. Notează numărului trenului care efectuează cursa directă Constanța–Baia Mare.
2. Menționează distanța pe calea ferată, în kilometri, dintre Baia Mare și București, valorificând sursa dată.
3. Precizează care dintre variantele oferite de SNCFR este cea mai bună pentru o persoană care pleacă din Constanța la Baia Mare, criteriul fiind cea mai scurtă durată a călătoriei, timpul acesteia incluzând și durata între legături.
4. Formulează o definiție a minigrupului, valorificând sursa dată.

Site Oficial CFR Călători / Rute

SOC. NATIONALA DE TRANSPORT FEROVIIAR DE CALĂTORII CFR CALĂTORII SA [RO] https://bilete.cfrcalatori.ro/vanzare/rute.aspx?keyint=dtm=27-08-2016&p=Constanta&d=Baia%20Mare&ora=CURENTA&cautavans=0&lng=ro

CFR Calatori

Rute Informații tren Plecări - Sosiri Login

Pagina expira după 5 minute

Date selectate: Plecare: Constanța Destinație: Baia Mare
Via (stație de trecere/schimbare în parcurs) ---- Nr de schimbări de trenuri în parcurs: 0
Devierea maxima de la traseul cel mai scurt (%): 150 Data plecare: 27-Aug-2016

Legenda

Afișează rute de întoarcere

Planificare Calatorie

Nr.rute5

Nr	Pret	Cumparare	Data calatorie	Tren	Statie plecare	Statie sosire	Ora plecare	Ora sosire	Servicii (tip vagon)	Informații suplimentare	Durata parcurs	Durata între legături	Dist km	Rezervare locuri	Detalii pe harta
1	Info.pret CUMPAR		27-08-2016	IR 1586	Constanta	Bucuresti Nord	17:00	19:27	12		02:27	01:33	225	obligatoriu	
			27-08-2016	IRN 1641	Bucuresti Nord	Baia Mare	21:00	09:27	12	Are Vg.pt:4090+4541	12:27	-	624	obligatoriu	
2	Info.pret CUMPAR		27-08-2016	IRN 1945	Constanta	Baia Mare	17:15	08:35	12		15:20	-	841	obligatoriu	
3	Info.pret CUMPAR		27-08-2016	IRN 1945	Constanta	Gheorgheni	17:15	01:37	12		08:22	01:07	533	obligatoriu	
			28-08-2016	IRN 1641	Gheorgheni	Baia Mare	02:44	09:27	12	Are Vg.pt:4090+4541	06:43	-	308	obligatoriu	
4	Info.pret CUMPAR		27-08-2016	IRN 1931	Constanta	Bucuresti Nord	17:45	20:22	12		02:37	00:38	225	obligatoriu	
			27-08-2016	IRN 1641	Bucuresti Nord	Baia Mare	21:00	09:27	12	Are Vg.pt:4090+4541	12:27	-	624	obligatoriu	
5	Info.pret CUMPAR		27-08-2016	IR 1588	Constanta	Bucuresti Nord	18:50	20:50	12		02:00	00:10	225	obligatoriu	
			27-08-2016	IRN 1641	Bucuresti Nord	Baia Mare	21:00	09:27	12	Are Vg.pt:4090+4541	12:27	-	624	obligatoriu	

Zi urmatoare (asigurand afisare rute posibile pentru un interval de 24h fata de ora curenta de interogare sau cea selectata)
Nu exista Rute conform selectiilor dumneavoastra

DISCLAIMER
Informațiile prezentate legate de secțiunea « info pret » precum și a circulației trenurilor care nu au opțiunea de cumpărare online au un caracter pur orientativ. Nu ne asumăm răspunderea pentru pagubele directe, indirecte sau circumstanțiale produse prin utilizarea acestor informații. Pentru confirmarea validității datelor sau pentru alte detalii, vă rugăm să consultați serviciile specializate din stațiile deservite de CFR Calatori sau să accesați secțiunea prin care se « cumpara » bilete CFR online de la trenurile care au aceasta opțiune. Dacă nu sunteți de acord cu termenii de mai sus puteți renunța în orice moment apăsând « înapoi » multumim ca ați vizitat site-ul CFR Calatori. Pentru a exprima opinii sau sugestii vă rugăm să ne contactați.

Date furnizate de SNTFC CFR Calatori - Operatorul national de transport feroviar de calatori. Aplicatie realizata de SC Informatica Feroviara SA
Toate drepturile rezervate. Acest site contine material protejat de Legea 8 din 1996 cu modificarile si completarile ulterioare. Orice Utilizare sau reproducere neautorizata este interzisa. Nicio parte a www.cfrcalatori.ro nu poate fi reproducuta, transmisa prin orice mijloc electronic sau mecanic, inclusiv fotocopiere, inregistrare sau prin stocarea si extragerea de informatii fara dreptul explicit in scris al SNTFC CFR Calatori.

Solicitat in data de : 27.08.2016 00:39:15
Ultima actualizare : 26.8.2016 13:52

Minigrup 2-5 Reduceri: 10% - 25%
Pentru detalii click aici

Aveți nevoie de servicii de asistență pentru persoane cu dizabilități?
Click aici